

Dariusz Makowski

Płock - Stare Miasto, ul. Grodzka
14/16. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 16, 264-265

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Faza VI. W latach 1861-1864 Henryk Burghard Abegg przedłużył łącznikiem barokowe skrzydło w kierunku zachodnim do ściany budynku fazy IV.

Faza VII. Kolejny właściciel Henryk Heydebrand w latach 1895-1906 przebudowuje zamek.

Wydobyte zabytki ruchome to głównie fragmenty średniowiecznej ceramiki.

Badania zostały zakończone, materiały znajdują się w PAK PP PKz Oddział Wrocław.

OTŁOCZYN
woj.wrocławskie
Stanowisko 5

patrz
neolit

PŁOCK-Stare Miasto
ul. Grodzka 14/16
Stanowisko 1

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadził mgr Dariusz Makowski. Finansował WKZ w Płocku. Pierwszy sezon badań. Zabudowa działki miejskiej - Blok Miejski I /XIV-XVII wiek/.

W związku z realizacją programu rewaloryzacji zabudowy Bloku I Staromiejskiego Zespołu Zabytkowego w Płocku, przeprowadzono badania na stanowisku 1 przy ul. Grodzkiej 14/16. Za lokalizacją wykopalisk w tym miejscu przemawiał fakt prowadzenia tu wcześniej wykopalisk /w 1979 r. oraz w 1981r./.. Słabe procesy urbanizacyjne, jakie występowały na terenie miasta w przeszłości dawały szansę na uzyskanie w miarę kompletnego obrazu rozwoju zabudowy działki miejskiej od czasu lokacji do dnia dzisiejszego. Poważnym problemem okazała się niezbyt dokładnie zinwentaryzowana sieć instalacji komunalnych, niszcząca w dużym stopniu relikty architektury.

W trakcie badań utworzono pięć wykopów archeologicznych oraz kontynuowano prace w wykopie z 1981 r. Całkowita powierzchnia wykopów wynosi ponad 100 m². Calec osiągnięto na poziomie od 3,5 do 5,5 m od poziomu użytkowego, współczesnego.

W wyniku badań odsłonięto fundament oraz ścianę ceglana z fragmentami glifów okiennych obiektu zamkniętego. We wnętrzu odsłonięto fundamenty dwóch pieców, grzewczego i gospodarczego. Plan obiektu zrekonstruowany jest hipotetycznie ze względu na zniszczenia spowodowane XIX-wieczną architekturą oraz instalacjami komunalnymi. Obiekt datowany jest na XIV-XV wiek. Odsłonięto również kamienny fundament oraz zniszczoną ścianę obiektu w konstrukcji szachul-

cowej, datowane na XIV wiek. Najwcześniejszym obiektem architektonicznym związanym z pierwszym poziomem osadniczym jest półziemianka z zachowanymi fragmentami ścian z dartych bali dębowych w dużej mierze zbutwiałych. We wnętrzu odsłonięto pozostałość po piecu grzewczym oraz po wędzarni. Obiekt datowany jest na pierwszą połowę XIV wieku. Architektura murowana, szachulcowa i najwcześniejsza drewniana koncentrują się w południowo-wschodniej części działki miejskiej od strony ul. St. Małachowskiego, dawniej św. Michała; natomiast od strony ul. Grodzkiej występuje zabudowa drewniana o przeznaczeniu gospodarczo-produkcyjnym. Całość materiału archeologicznego datowana jest na XIV-XVII wiek.

Materiały archeologiczne i dokumentacja znajdują się w PAK PP PKZ Oddział Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

PODRZECZE
woj. leszczyńskie
Stanowisko 3

patrz
epoka brązu

POLA GRUNWALDU, gm. Stębark
woj. olsztyńskie
Stanowiska 1, 24, 25, 26

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Polski
Środkowej w Łodzi
Muzeum Warmii i Mazur
w Olsztynie

Kierownikiem badań był prof. dr Andrzej Nadolski, bezpośrednio w terenie prace prowadzili doc. dr hab. Andrzej Nowakowski /kierujący ekspedycją PAN - stanowiska 24, 25, 26/, dr Marian Głosek, dr Zdzisława Wawrzonowska, mgr Marcin Lewandowski, mgr Marek Olędzki /autor sprawozdania/ oraz mgr Romuald Odoj z Muzeum Warmii i Mazur /stanowisko 1/ przy współpracy z antropologiem dr. Bogdanem Łuczakiem z UŁ. Finansował WKZ w Olsztynie. Drugi /po wznowieniu/ sezon badań. Pobożowisko z 1410 r.

Na stanowisku 1 /kaplica/ kontynuowano prace z lat 1958-1960 i 1980. Badania potwierdziły ustaloną wcześniej dwufazowość budowy kaplicy oraz fakt ostatecznego zniszczenia obiektu w 1414 r. Przy kaplicy odkryto 7 pochówków pochodzących z XVII-XVIII w. /z czasu kiedy kaplica była już ruiną/ oraz kilka skupisk kości na wtórnym złożu. W jednym ze skupisk stwierdzono fragmenty rękawicy pancernej. Prócz tego luźno odkryto liściowaty grot strzały.